

مبانی کامپیوتر و برنامه سازی

دانشگاه آل طه

رشته کامپیوتر

درس تخصصی

پاییز 1403

رئوس مطالب

- | | |
|--|---|
| ☐ آرایه ها | ☐ مفاهیم اولیه |
| ☐ اشاره گر ها | ☐ محاسبات در کامپیوتر |
| ☐ کاراکترها و رشته ها | ☐ آشنایی با الگوریتم و فلوچارت |
| ☐ ساختارها | ☐ مقدمات برنامه سازی |
| ☐ آشنایی با ++c | ☐ فرمت بندی ورودی/خروجی |
| ☐ آشنایی با رده ها | ☐ دستورها |
| ☐ حوزه های public , private | ☐ توابع |
| ☐ پرونده ها | ☐ آزمون و خطایی برنامه |

دلایل استفاده از تابع

- تقسیم‌بندی کد به بخش‌های کوچک‌تر و قابل مدیریت‌تر
- تسهیل در همکاری گروهی
- سهولت در عیب‌یابی
- صرفه جویی در وقت
- افزایش قابلیت نگهداری
- استفاده مجدد از کد

نوشتن تابع

□ برای نوشتن تابع باید اهداف تابع مشخص باشد

□ هر تابع دارای سه جنبه است:

■ تعریف

■ فراخوانی

■ اعلان - الگوی تابع

```
#include <iostream>
```

```
void function_name() {  
    ... ..  
    ... ..  
}
```

```
int main() {  
    ... ..  
    function_name();  
    ... ..  
}
```

تعریف تابع

(لیست پارامترها) نام تابع <نوع تابع>

{

;دستورات

}

نکات نوشتن تابع

- نوع تابع مقداری که تابع برمیگرداند را مشخص میکند.
- اگر تابع هیچ مقداری به تابع فراخواننده برنگرداند نوع آن void است.
- پارامترها اطلاعاتی هستند که هنگام فراخوانی تابع، از برنامه فراخواننده به آن ارسال میشوند.
- پارامترها وسیله ای برای تبادل اطلاعات بین تابع فراخواننده و فراخوانی شونده هستند.
- پارامترها با کاما , از یکدیگر جدا می شوند.
- در لیست پارامترها ، نوع هریک از پارامترها نیز مشخص می شود.

نکات نوشتن تابع

□ فراخوانی تابع با نام آن انجام میشود.

□ نامگذاری برای تابع ، از قانون نامگذاری برای متغیرها تبعیت میکند.

□ الگوی تابع قبل از تابع main انجام میشود:

;(لیست پارامترها) نام تابع نوع تابع

□ متغیر مورد نیاز هرتابع داخل همان تابع تعریف می شود.

□ هیچ تابعی نمیتواند از متغیرهای توبع دیگر استفاده کند.

□ مقادیر بین توابع از طریق پارامترها منتقل می شود.

□ تعریف تابع در داخل تابع دیگر امکان پذیر نیست.

نکات نوشتن تابع

□ توابع از نظر مقدار برگرداننده به تابع اصلی :

■ توابع که هیچ مقداری برنمیگردانند void

■ توابعی که یک مقدار را برمیگردانند.

■ توابعی که چندین مقدار را از طریق پارامترها برمیگردانند.

□ هنگام اعلان الگوی تابع، نیاز به ذکر اسامی پارامترها نیست بلکه ذکر نوع

پارامترها کفایت میکند.

شیوه به کارگیری تابع در برنامه

```
#include <stdio.h>
```

```
void functionName ( int x , int y );
```

الگوی تابع

```
int main ()
```

```
{
```

```
    int a , b ;
```

```
    ...
```

```
    functionName ( a , b );
```

فراخوانی تابع

```
    ...
```

```
    return 0 ;
```

```
}
```

آرگومانهای تابع

پارامترهای تابع

```
void functionName ( int x , int y )
```

تعریف تابع

```
{
```

```
    cout << x << " , " << y ;
```

بدنه تابع

```
    ...
```

```
}
```

روش های فراخوانی تابع

□ فراخوانی با ارجاع

□ فراخوانی با مقدار

■ در فراخوانی توابع باید نام تابع و نام پارامترها را بیان کنیم

■ در اینجا به نام پارامترها، آرگومانهای تابع گفته می شود و دیگر نباید نوع آرگومانها را ذکر کنیم

توابعی که یک مقدار را برمیگردانند

□ به ما اجازه می‌دهند تا نتیجه محاسبات یا عملیات خاصی را به بخش دیگری از برنامه ارسال کنیم.

; عبارت return

توابع inline

- این توابع به کامپایلر اجازه می‌دهند تا به جای فراخوانی یک تابع، کد آن را به طور مستقیم در محل فراخوانی قرار دهد.
- باعث کاهش سربار فراخوانی تابع و افزایش سرعت اجرای برنامه می‌شود.
- برای تبدیل یک تابع به تابع inline، کافی است قبل از تعریف تابع، کلمه کلیدی inline را قرار دهیم

```
inline int square(int x) {  
    return x * x;  
}
```

محدودیت‌های توابع inline

- ❑ تصمیم نهایی با کامپایلر
- ❑ برای توابع بزرگ، تبدیل به تابع inline ممکن است باعث افزایش اندازه کد شود و بهینه‌سازی نباشد.
- ❑ توابع بازگشتی: توابع بازگشتی به طور معمول به عنوان تابع inline پیاده‌سازی نمی‌شوند.

توابع همنام Overloaded Functions

- توابع همنام در ++C به مجموعه ای از توابع گفته می شود که دارای نام یکسان اما لیست آرگومان های متفاوت هستند.
- این ویژگی به برنامه نویسان اجازه می دهد تا با استفاده از یک نام واحد، عملیات مختلفی را بر روی انواع داده های متفاوت انجام دهند.
- افزایش خوانایی کد
- کاهش احتمال خطا
- انعطاف پذیری بیشتر

توابع همنام Overloaded Functions

```
#include <iostream>

using namespace std;

int sum(int a, int b) {
    return a + b;
}

double sum(double a, double b) {
    return a + b;
}

int main() {
    int x = 5, y = 3;
    double a = 2.5, b = 1.7;

    cout << sum(x, y) << endl; // برای اعداد صحیح sum فراخوانی تابع
    cout << sum(a, b) << endl; // برای اعداد اعشاری sum فراخوانی تابع

    return 0;
}
```

توضیح مثال قبل

□ در این مثال، دو تابع با نام sum تعریف شده‌اند که یکی برای جمع اعداد صحیح و دیگری برای جمع اعداد اعشاری استفاده می‌شود. کامپایلر با توجه به نوع داده‌های آرگومان‌ها، تابع مناسب را انتخاب می‌کند.

قوانین تعریف توابع همنام

- نام یکسان: تمام توابع همنام باید نام یکسانی داشته باشند.
- لیست آرگومان‌های متفاوت: تعداد، ترتیب یا نوع داده‌های آرگومان‌ها باید در هر تابع متفاوت باشد.
- نوع بازگشتی: نوع داده بازگشتی می‌تواند یکسان یا متفاوت باشد.

کاربردهای توابع همنام

- تعریف توابع برای انواع داده‌های مختلف: مانند توابع ریاضی برای اعداد صحیح، اعشاری و مختلط.
- تعریف توابع با تعداد آرگومان‌های متفاوت: برای انجام عملیات‌های مختلف با ورودی‌های متفاوت.
- تعریف توابع با پارامترهای پیش‌فرض: برای ارائه مقادیر پیش‌فرض برای برخی از آرگومان‌ها.

توابع بازگشتی

- تابع بازگشتی به تابعی گفته می‌شود که در بدنه خود به خودش فراخوانی می‌شود.
- این نوع توابع برای حل مسائل تکراری و مسائل مربوط به ساختارهای داده‌ای بازگشتی مانند درخت‌ها و لیست‌های پیوندی بسیار مفید هستند.
- فرایند بازگشت تا زمانی که نوعی شرط برقرار شود تداوم می‌یابد.

توابع بازگشتی

```
void recurse()
{
    ... ..
    recurse();
    ... ..
}

int main()
{
    ... ..
    recurse();
    ... ..
}
```



The diagram illustrates recursive calls. A line from the `recurse();` call inside `main()` and another line from the `recurse();` call inside `recurse()` both point to the `recurse()` function definition. The text "فراخوانی بازگشتی" (Recursive Call) is written in Persian next to the arrow from `main()`.